

TEMBEL KÖPEK

T embel bir köpek vardı. Pek çok köpeğin yaptığı gibi kış gelince bir kenara kıvrılıp yerinden kalkmazdı. Soğuk kemiklerine işler, iyice büzüşüp küçülürdü. Açık havada sabahlamak onu canından bezdirirdi. Soğuktan kurtulmak için çareler düşünüp kendi kendine:

“Yaz gelsin de bir güzel çalışıp kendime bir kulübe yaparım.” derdi.

Fakat yaz gelip de havalar ısınınca iyice gevşer, kışınki küçük hâlimden eser kalmazdı. Kendi kendine çok büyük olduğunu düşünür, hiçbir kulübeye sığmayacağını sanırdı.

“Bu iri hâlimle hangi kulübeye sığarım.” derdi. Sıcığın da etkisiyle iyice tembelleşir, yeniden kış geleceğini unuttu. Böylece yeni kışa yine hazırlıksız yakalanırdı.

Bazı insanlar da zorlukla karşılaştığı zaman kendi kendine söz verip bir daha zorluklara karşı önlem almayı düşünür, ama zorluklar bitip de rahata erince tembelliği yüzünden hiçbir şey yapmaz.